

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 625/2014**af 13. marts 2014****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorerinstitutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutter i forbindelse med eksponeringer mod overført kreditrisiko****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 410, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilbageholdelsen af en økonomisk interesse sigter mod etableringen af et interessesammenfald mellem de parter, der henholdsvis overfører og påtager sig kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer. Hvis en enhed securitiserer sine egne forpligtelser, etableres interessesammenfaldet automatisk, uanset om den endelige debitor stiller sikkerhed for enhedens gæld. Hvis det står klart, at kreditrisikoen forbliver hos det eksponeringsleverende institut, er dettes tilbageholdelse af interesse ikke påkrævet og ville ikke forbedre den allerede eksisterende stilling.
- (2) Det bør præciseres, hvornår eksponering mod overført kreditrisiko anses for at finde sted i særlige tilfælde, hvor institutter, som ikke handler som eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller oprindelig långiver, kan blive eksponeret mod kreditrisikoen ved en securitiseringsposition, herunder når disse handler som modpart i et derivat i securitiseringstransaktionen, som afdækningsmodpart i forhold til securitiseringstransaktionen eller stiller en likviditetsfacilitet til rådighed for transaktionen, og når institutter har securitiseringspositioner i handelsbeholdningen i forbindelse med marked making-aktiviteter.
- (3) I res securitiseringstransaktioner finder overførsel af kreditrisiko sted på det niveau, hvor aktiverne først securitiseres, og på transaktionens andet »omgrupperede« niveau. De to niveauer af transaktionen og de to tilsvarende tilfælde af kreditrisikooverførsel er uafhængige i henseende til kravene i denne forordning. Tilbageholdelse af nettoøkonomisk interesse og rettidig omhu bør sikres på hvert niveau af transaktionen af de institutter, som eksponeres mod den overførte kreditrisiko på det pågældende niveau. Hvis et institut derfor kun eksponeres mod transaktionens andet »omgrupperede« niveau, gælder kravene om tilbageholdelse af nettoøkonomisk interesse og rettidig omhu for dette institut kun i relation til transaktionens andet niveau. Inden for den samme res securitiseringstransaktion bør de institutter, som blev eksponeret mod det niveau, hvor aktiverne først securitiseredes, opfylde kravene om tilbageholdelse og rettidig omhu i relation til transaktionens første securitiseringsniveau.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at præcisere anvendelsen af tilbageholdelsesforpligtelsen, herunder opfyldelsen heraf, hvis der er tale om flere eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter eller oprindelige långivere, og at præcisere de forskellige muligheder for tilbageholdelse, hvordan tilbageholdelseskravet måles såvel ved eksponeringens indgåelse som på løbende basis, samt hvordan undtagelserne anvendes.
- (5) I artikel 405, stk. 1, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes der forskellige muligheder, i henhold til hvilke kravet om tilbageholdelse af interesse kan opfyldes. I denne forordning præciseres det, hvorledes hver af disse muligheder kan opfyldes.
- (6) Tilbageholdelsen af en interesse kan ske gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse, forudsat at sådanne metoder er i fuld overensstemmelse med en af mulighederne i artikel 405, stk. 1, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 575/2013, med hvilken den syntetiske eller betingede form kan sidestilles, og forudsat at det sikres, at oplysningskravet overholdes.
- (7) Afdækning eller salg af den tilbageholdte interesse er forbudt i det omfang, sådanne fremgangsmåder strider imod formålet med tilbageholdelseskravet, hvilket implicerer, at de kan tillades, så længe de ikke afdækker det tilbageholdende institut mod kreditrisikoen ved enten de tilbageholdte securitiseringspositioner eller de tilbageholdte eksponeringer.

⁽¹⁾ EUTL 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (8) For at sikre den løbende opretholdelse af den nettoøkonomiske interesse, bør institutterne drage omsorg for, at der ikke i securitiseringsstrukturen er indlejret nogen mekanisme, i medfør af hvilken minimumtilbageholdelseskra- vet ved eksponeringens indgåelse nødvendigvis ville aftage hurtigere end den overførte interesse. På samme måde bør den tilbageholdte interesse sammensættes, så den ikke fortrinsvis giver anledning til pengestrømme i form af tilbagebetalinger eller nedskrivninger, og værdien dermed når ned under 5 % af den løbende nominelle værdi af de solgte trancher eller securitiserede eksponeringer. Endvidere bør den kreditstøtte, der ydes den institu- tion, som påtager sig eksponering mod en securitiseringsposition, ikke aftage uforholdsmæssigt set i forhold til tilbagebetalingsraten for de underliggende eksponeringer.
- (9) Institutterne bør have mulighed for at benytte finansielle modeller udviklet af andre tredjeparter end ECAf'er med henblik på at mindske den administrative byrde og omkostningerne forbundet med at opfylde kravene om rettidig omhu. Institutterne bør udelukkende benytte finansielle modeller udviklet af tredjepart, såfremt de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.
- (10) Det er afgørende at præcisere, hvor ofte institutterne bør kontrollere deres overholdelse af kravene om rettidig omhu, hvorledes det skal vurderes, om anvendelsen af forskellige politikker og procedurer i forbindelse med posi- tioner i og uden for handelsbeholdningen er relevant, samt hvorledes overholdelsen skal vurderes, når positi- onerne vedrører korrelationshandelsporteføljen; det er desuden afgørende at præcisere visse termer i henhold til arti- kel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 såsom »risikokarakteristik« og »strukturelle karakteristika«.
- (11) I henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør enheder etableret i tredjelande, som indgår i konsolideringen i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 575/2013, men som ikke direkte er omfattet af anvendelsesområdet med supplerende risikovægte, i særlige tilfælde — eksempelvis i forbindelse med eksponeringer i handelsbeholdningen med henblik på marked making-aktiviteter — ikke anses for at overtræde arti- kel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013. Et institut bør ikke anses for at overtræde denne artikel, såfremt sådanne eksponeringer eller positioner i handelsbeholdningen ikke er væsentlige og ikke udgør en uforholds- mæssig stor andel af handelsaktiviteterne, forudsat at der eksisterer et indgående kendskab til eksponeringerne eller positionerne, og at der er gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante og som står i et rimeligt forhold til den pågældende enheds og koncernens overordnede risikoprofil.
- (12) Indledende og løbende oplysninger til investorer vedrørende omfanget af tilsagnet om tilbageholdelse samt alle væsentlige og relevante forhold, herunder kreditkvaliteten og udviklingen i de underliggende eksponeringer, er nødvendig for udøvelsen af effektiv rettidig omhu i forbindelse med securitiseringspositionerne. Oplysningerne bør omfatte identiteten af det tilbageholdende institut samt nærmere oplysninger om muligheden, i henhold til hvilken kravet om tilbageholdelse opfyldes, og om det oprindelige og løbende tilsagn om tilbageholdelse af en økonomisk interesse. Når undtagelserne i henhold til artikel 405, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, bør der gives udtrykkelige oplysninger om securitiserede eksponeringer, hvor tilbageholdelses- kravet ikke gælder, og årsagen hertil bør præciseres.
- (13) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som den europæiske tilsyns- myndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) har forelagt Kommissionen.
- (14) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parla- mentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

DEFINITIONER OG EKSPONERING MOD RISIKOEN VED EN SECURITISERING

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »det tilbageholdende institut«: en enhed, der handler i egenskab af eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller oprindelig långiver, og som tilbageholder en nettoøkonomisk interesse i securitiseringen i overensstem- melse med artikel 405, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) »syntetisk form for tilbageholdelse«: tilbageholdelse af økonomisk interesse gennem anvendelsen af derivater

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- c) »betinget form for tilbageholdelse»: tilbageholdelse af økonomisk interesse gennem anvendelsen af garantier, kredittilsagn og andre tilsvarende former for kreditstøtte, som sikrer en øjeblikkelig håndhævelse af tilbageholdelsen
- d) »vertikal tranche»: en tranche, som eksponerer indehaveren af tranchen pro rata mod kreditrisikoen ved hver udstedt tranche i securitiseringstransaktionen.

KAPITEL II

EKSPONERING MOD KREDITRISIKOEN VED EN SECURITISERINGSPOSITION

Artikel 2

Særlige tilfælde af eksponering mod kreditrisikoen ved en securitiseringsposition

1. Hvis et institut handler som modpart i et derivat eller som afdækningsmodpart eller udbyder en likviditetsfacilitet i forbindelse med en securitiseringstransaktion, anses det for at blive eksponeret mod kreditrisikoen ved en securitiseringsposition, når derivatet, afdækningen eller likviditetsfaciliteten bærer kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer eller securitiseringspositionerne.
2. Med henblik på artikel 405 og 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 anses udbyderen af en likviditetsfacilitet ikke for at blive eksponeret mod kreditrisikoen ved en securitiseringsposition, hvis likviditetsfaciliteten opfylder betingelserne i artikel 255, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.
3. I forbindelse med en resecuritisering med mere end ét niveau eller en securitisering med flere adskilte underliggende transaktioner anses et institut alene for at blive eksponeret mod kreditrisikoen ved den enkelte securitiseringsposition eller transaktion, mod hvilken det påtager sig eksponering.
4. I overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 anses institutterne ikke for at overtræde artikel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret niveau, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Den enhed, der er indehaver af securitiseringspositionerne, er etableret i et tredjeland og indgår i den konsoliderede koncern i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - b) Securitiseringspositionerne indgår i handelsbeholdningen i den under litra a) nævnte enhed med henblik på marked making-aktiviteter.
  - c) Securitiseringspositionerne er af uvæsentlig betydning for den overordnede risikoprofil af handelsbeholdningen i koncernen omhandlet under litra a) og udgør ikke en uforholdsmæssig stor andel af koncernens handelsaktiviteter.

KAPITEL III

TILBAGEHOLDELSE AF NETTOØKONOMISK INTERESSE

Artikel 3

Institutter, som tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk interesse

1. Den tilbageholdte væsentlige nettoøkonomiske interesse må ikke opdeles mellem forskellige typer af tilbageholdende institutter. Kravet om at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse skal opfyldes fuldt ud af enten:
  - a) det eller de eksponeringsleverende institutter
  - b) det eller de organiserende institutter eller
  - c) den eller de oprindelige långivere.
2. Hvis de securitiserede eksponeringer skabes af flere eksponeringsleverende institutter, skal tilbageholdelseskra­vet opfyldes af hvert eksponeringsleverende institut i forhold til den andel af de samlede securitiserede eksponeringer, for hvilken det er eksponeringsleverende institut.
3. Hvis de securitiserede eksponeringer skabes af flere oprindelige långivere, skal tilbageholdelseskra­vet opfyldes af hver oprindelig långiver i forhold til den andel af de samlede securitiserede eksponeringer, for hvilken enheden er oprin­delig långiver.

4. Uanset stk. 2 og 3 gælder, at hvor de securitiserede eksponeringer skabes af flere eksponeringsleverende institutter eller flere oprindelige långivere, kan tilbageholdelseskravet opfyldes fuldt ud af et enkelt eksponeringsleverende institut eller en enkelt oprindelig långiver, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:
- Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har etableret og forvalter programmet eller securitiseringsordningen.
  - Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har etableret programmet eller securitiseringsordningen og har bidraget med over 50 % af de samlede securitiserede eksponeringer.
5. Hvis de securitiserede eksponeringer er organiseret af flere organiserende institutter, skal tilbageholdelseskravet opfyldes af enten
- det organiserende institut, hvis økonomiske interesse er mest sammenfaldende med investors, som aftalt mellem de deltagende organiserende institutter på baggrund af objektive kriterier såsom gebyrstrukturen, engagementet i etableringen og forvaltningen af programmet eller securitiseringsordningen og eksponeringen mod kreditrisikoen ved securitisationen, eller
  - hvert organiserende institut proportionalt i forhold til antallet af organiserende institutter.

Artikel 4

Opfyldelse af tilbageholdelseskravet gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse

1. Tilbageholdelsen af interesse kan opfyldes i overensstemmelse med en af mulighederne i artikel 405, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- Det tilbageholdte beløb svarer mindst til kravet under den mulighed, med hvilken den syntetiske eller betingede form for tilbageholdelse kan sidestilles.
  - Det tilbageholdende institut har udtrykkeligt givet tilsagn om løbende at ville tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse på denne måde, herunder givet nærmere oplysninger om den anvendte form for tilbageholdelse og den metode, som benyttes ved fastlæggelsen heraf, samt om, hvorledes den kan sidestilles med en af de nævnte muligheder.
2. Hvis en anden enhed end et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 handler i egenskab af tilbageholdende institut gennem en syntetisk eller betinget form for tilbageholdelse, skal der stilles fuld sikkerhed i kontanter for den interesse, som er tilbageholdt på det syntetiske eller betingede grundlag, ligesom interessen skal opbevares særskilt som »midler tilhørende kunder« i overensstemmelse med artikel 13, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾.

Artikel 5

Tilbageholdelsesmulighed a): pro rata-tilbageholdelse i hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne

1. En tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de solgte eller overførte trancher som omhandlet i artikel 405, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 kan også nås ved:
- tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer, forudsat at kreditrisikoen ved sådanne eksponeringer er sidestillet med eller underordnet den securitiserede kreditrisiko for de samme eksponeringer. I forbindelse med en revolverende securitisering som defineret i artikel 242, nr. 13), i forordning (EU) nr. 575/2013 vil dette ske gennem tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts interesse under antagelse af, at denne udgør mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer og er sidestillet med eller underordnet den securitiserede kreditrisiko for de samme eksponeringer
  - udbud — inden for rammerne af et ABCP-program — af en likviditetsfacilitet, som kan være overordnet i det aftalemæssige »vandfald«, og hvor følgende betingelser er opfyldt:
    - Likviditetsfaciliteten dækker 100 % af kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer.
    - Likviditetsfaciliteten dækker kreditrisikoen, så længe som det tilbageholdende institut skal tilbageholde den økonomiske interesse i den relevante securitiseringsposition ved hjælp af en sådan likviditetsfacilitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

- iii) Likviditetsfaciliteten udbydes af det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i forbindelse med securitiseringstransaktionen.
  - iv) Det institut, som eksponeres mod en sådan securitisering, har fået adgang til relevante oplysninger, som sætter det i stand til at kontrollere opfyldelsen af nr. i), ii) og iii).
- c) tilbageholdelse af en vertikal tranche med en nominel værdi på mindst 5 % af den samlede nominelle værdi af alle udstedte trancher.

Artikel 6

Tilbageholdelsesmulighed b): tilbageholdelse af det eksponeringsleverende instituts interesse i revolverende eksponeringer

En tilbageholdelse som omhandlet i artikel 405, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 kan nås ved at tilbageholde mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de securitiserede eksponeringer, forudsat at den tilbageholdte kreditrisiko ved sådanne eksponeringer er sidestillet med eller underordnet den securitiserede kreditrisiko for de samme eksponeringer.

Artikel 7

Tilbageholdelsesmulighed c): tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer

1. Puljen af mindst 100 potentielt securitiserede eksponeringer, fra hvilken de tilbageholdte og securitiserede eksponeringer udvælges tilfældigt, jf. artikel 405, stk. 1, andet afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal være tilstrækkelig bredt sammensat, så en uforholdsmæssig stor koncentration af den tilbageholdte interesse undgås. Ved tilrettelæggelsen af udvælgelsesprocessen skal det tilbageholdende institut tage relevante kvantitative og kvalitative faktorer i betragtning for at sikre, at forskellen mellem tilbageholdte og securitiserede eksponeringer er helt igennem tilfældig. Det tilbageholdende institut, som tilfældigt udvælger eksponeringer, skal, hvor det er relevant, tage højde for forhold såsom årgang, produkt, geografi, indgåelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, belåningsprocent, ejendomstype, branche og udestående lånebalance i forbindelse med udvælgelsen.

2. Det tilbageholdende institut må ikke udvælge forskellige enkelteksponeringer som tilbageholdte eksponeringer på forskellige tidspunkter, medmindre det er nødvendigt for at opfylde tilbageholdelseskravet i forbindelse med en securitisering, hvor de securitiserede eksponeringer svinger over tid, hvad enten dette skyldes tilføjelsen af nye eksponeringer til securitiseringen eller ændringer i de enkelte securitiserede eksponeringers niveau.

Artikel 8

Tilbageholdelsesmulighed d): tilbageholdelse af »first loss«-tranchen

1. Tilbageholdelsen af »first loss«-tranchen som omhandlet i artikel 405, stk. 1, andet afsnit, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal opfyldes ved enten balanceførte eller ikke-balanceførte positioner og kan endvidere opfyldes ved:

- a) en betinget form for tilbageholdelse som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), eller udbud — inden for rammerne af et ABCP-program — af en likviditetsfacilitet, som opfylder følgende kriterier:
  - i) Den dækker mindst 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer.
  - ii) Den udgør en »first loss«-position i forhold til securitiseringen.
  - iii) Den dækker kreditrisikoen i hele tilbageholdelsesforpligtelsens løbetid.
  - iv) Den tilvejebringes af det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i forbindelse med securitiseringen.
  - v) Det institut, som eksponeres mod en sådan securitisering, har fået adgang til relevante oplysninger, som sætter det i stand til at kontrollere opfyldelsen af nr. i), ii), iii) og iv)
- b) overkollateralisering som en form for forbedring af kreditværdigheden, hvis denne overkollateralisering fungerer som en »first loss«-tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af de trancher, som er udstedt i forbindelse med securitiseringen.

2. Hvis »first loss«-tranchen overstiger 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer, behøver det tilbageholdende institut kun at tilbageholde en andel af en sådan »first loss«-tranche svarende til mindst 5 % af den nominelle værdi af de securitiserede eksponeringer.

3. I forbindelse med opfyldelsen af kravet om risikotilbageholdelse for securitiseringsordningen som helhed må institutterne ikke tage hensyn til tilstedeværelsen af underliggende transaktioner, i hvilke de eksponeringsleverende institutter eller oprindelige långivere tilbageholder en »first loss«-eksponering på det transaktionsspecifikke niveau.

Artikel 9

Tilbageholdelsesmulighed e): tilbageholdelse af en »first loss«-eksponering i hver securitiserede eksponering

1. Tilbageholdelsen af en »first loss«-eksponering i hver securitiserede eksponering som omhandlet i artikel 405, stk. 1, andet afsnit, litra e), skal anvendes således, at den tilbageholdte kreditrisiko altid er underordnet den securitiserede kreditrisiko for de samme eksponeringer.

2. Tilbageholdelsen omhandlet i stk. 1 kan opfyldes gennem det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långivers salg til nedsat værdi af de underliggende eksponeringer, idet størrelsen af nedslaget skal udgøre mindst 5 % af den nominelle værdi af hver eksponering, og idet salgsbeløbet efter nedslag kun kan tilbagebetales til det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, såfremt det ikke absorberes af tab knyttet til kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer.

Artikel 10

Måling af omfanget af tilbageholdelsen

1. Ved måling af omfanget af tilbageholdelsen af nettoøkonomisk interesse anvendes følgende kriterier:

- a) Ved »indgåelse« forstås det tidspunkt, hvor eksponeringerne først blev securitiseret.
- b) Beregningen af omfanget af tilbageholdelsen skal baseres på nominelle værdier, og anskaffelsesprisen for aktiver må ikke tages i betragtning.
- c) »Mer-spread« som defineret i artikel 242, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 må ikke medregnes i det tilbageholdende instituts nettoøkonomiske interesse.
- d) Tilbageholdelsesmuligheden og metoden, som benyttes til at beregne den nettoøkonomiske interesse, må ikke ændres i løbet af securitiseringstransaktionens løbetid, medmindre sådanne ændringer er nødvendige som følge af ekstraordinære omstændigheder og ikke benyttes til at nedbringe det beløb, som modsvarer den nettoøkonomiske interesse.

2. Ud over kriterierne i stk. 1 og forudsat, at der ikke eksisterer nogen indlejret mekanisme, i medfør af hvilken den tilbageholdte interesse ved indgåelse ville aftage hurtigere end den overførte interesse, anses opfyldelsen af tilbageholdelseskravet ikke for at være blevet påvirket af nedskrivning af tilbageholdelsen gennem fordeling af betalingsstrømme eller tab, som rent faktisk nedbringer omfanget af tilbageholdelsen over tid. Et tilbageholdende institut er ikke forpligtet til løbende at supplere eller justere sin tilbageholdte interesse til mindst 5 % i takt med, at tab realiseres på dets eksponeringer eller henføres til dets tilbageholdte position.

Artikel 11

Måling af tilbageholdelsen for de ikke trukne beløb i eksponeringer i form af kreditfaciliteter

Beregningen af den nettoøkonomiske interesse, der skal tilbageholdes for kreditfaciliteter, herunder kreditkort, baseres udelukkende på beløb, som allerede er trukne, realiserede eller modtagne, og justeres løbende med ændringer i disse beløb.

Artikel 12

Forbud mod afdækning eller salg af den tilbageholdte interesse

1. Forbuddet i artikel 405, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 mod at lade den tilbageholdte nettoøkonomiske interesse være omfattet af kreditrisikoreduktion, korte positioner, andre former for afdækning eller salg anvendes under iagttagelse af formålet med tilbageholdelseskravet og under hensyntagen til det økonomiske indhold af transaktionen. Afdækninger af den nettoøkonomiske interesse betragtes ikke som en afdækning i henhold til artikel 405, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, og kan i overensstemmelse hermed kun tillades, hvis ikke det tilbageholdende institut herved afdækkes mod kreditrisikoen ved enten de tilbageholdte securitiseringspositioner eller de tilbageholdte eksponeringer.

2. Det tilbageholdende institut kan anvende enhver tilbageholdt eksponering eller securitiseringsposition som sikkerhed for sikker finansiering, så længe en sådan anvendelse ikke overfører kreditrisikoen ved disse tilbageholdte eksponeringer eller securitiseringspositioner til tredjepart.

Artikel 13

Undtagelser fra artikel 405, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

Transaktionerne i artikel 405, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 omfatter securitiseringspositioner i korrelationshandelsporteføljen, som er referenceinstrumenter, der opfylder kriteriet i artikel 338, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller vil kunne henregnes til korrelationshandelsporteføljen.

Artikel 14

Tilbageholdelse på konsolideret niveau

Et institut, som opfylder tilbageholdelseskravet på grundlag af den konsoliderede situation for det tilknyttede moderkreditinstitut i EU, det finansielle holdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle holdingselskab i Unionen i overensstemmelse med artikel 405, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal, såfremt det tilbageholdende institut ikke længere er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, sikre, at en eller flere af de tilbageholdende enheder, som er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, påtager sig eksponering mod securitiseringen og således sikrer, at kravet løbende opfyldes.

KAPITEL IV

KRAV OM RETTIDIG OMHU FOR INSTITUTTER, SOM EKSPONERES MOD EN SECURITISERINGSPOSITION

Artikel 15

Outsourcing og andre generelle betragtninger

1. I mangel af oplysninger om de specifikke eksponeringer, som skal securiteres — hvis eksponeringerne eksempelvis akkumuleres inden securitiseringen eller lægges ind i en eksisterende revolverende securitisering — anses et institut for at opfylde kravene om rettidig omhu omhandlet i artikel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 for hver enkelt af dets securitiseringspositioner på grundlag af de relevante kriterier for udvælgelse af sådanne eksponeringer.
2. Institutter, som eksponeres mod risici ved en securitisering, skal, såfremt de outsourcer visse opgaver inden for den proces, som er iværksat med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i artikel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder registrering og opbevaring af dokumentation, bevare den fulde kontrol over denne proces.

Artikel 16

Præcisering af risikokarakteristikken og de strukturelle karakteristika

1. I risikokarakteristikken af de individuelle securitiseringspositioner omhandlet i artikel 406, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal indgå følgende mest relevante og væsentligste karakteristika:
  - a) tranchens niveau i rangordenen
  - b) pengestrømsprofilen
  - c) den gældende rating
  - d) den historiske udvikling for tilsvarende trancher
  - e) forpligtelser i relation til trancherne, som er indeholdt i dokumentationen vedrørende securitiseringen
  - f) forbedring af kreditværdigheden.

2. Risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitisationspositionen omhandlet i artikel 406, stk. 1, litra c) i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte de mest relevante og mest væsentlige karakteristika, f.eks. oplysninger om den i artikel 406, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede udvikling i forbindelse med eksponeringer mod boliglån. Institutterne skal udvikle relevante og sammenlignelige målemetoder til at analysere risikokarakteristikken ved andre aktivklasser.
3. Yderligere strukturelle karakteristika som omhandlet i artikel 406, stk. 1, litra g) i forordning (EU) nr. 575/2013, omfatter derivater, garantier, kredittilsagn og andre tilsvarende former for kreditstøtte.

Artikel 17

Hyppighed af kontrollen

Efter at være blevet eksponeret mod en securitiseringsposition kontrollerer institutterne deres opfyldelse af artikel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 mindst en gang årligt og hyppigere, så snart institutterne bliver opmærksomme på manglende opfyldelse af de forpligtelser, som er indeholdt i dokumentationen vedrørende securitiseringen, eller væsentlige ændringer i:

- a) strukturelle karakteristika, som i væsentlig grad kan påvirke udviklingen i securitiseringspositionen
- b) risikokarakteristikken ved securitiseringspositionerne og de underliggende eksponeringer.

Artikel 18

Stresstest

1. Stresstestene omhandlet i artikel 406, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 skal omfatte alle relevante securitiseringspositioner og skal indarbejdes i de strategier og processer for stresstest, som institutterne gennemfører i overensstemmelse med den proces til vurdering af den interne kapital, som er præciseret i artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾.
2. Med henblik på at opfylde kravene om stresstest omhandlet i artikel 406, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 kan institutterne — ud over modeller udviklet af ECAI'er — benytte sammenlignelige finansielle modeller udviklet af tredjepart, forudsat at de på anmodning kan godtgøre, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.
3. Ved udførelsen af stresstestene i henhold til artikel 406, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 inden for rammerne af et ABCP-program som defineret i artikel 242, nr. 9), i forordning (EU) nr. 575/2013 kan institutterne, når programmet understøttes af en likviditetsfacilitet, der fuldt ud dækker kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer, gennemføre en stresstest af kreditværdigheden hos udbyderen af likviditetsfaciliteten i stedet for at teste de securitiserede eksponeringer.

Artikel 19

Eksponeringer i og uden for handelsbeholdningen

1. Om en securitiseringsposition findes henholdsvis i eller uden for handelsbeholdningen, er ikke i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for at anvende forskellige politikker og procedurer eller en anden intensitet i kontrollen med henblik på opfyldelse af kravene om rettidig omhu jf. artikel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved vurderingen af, hvorvidt forskellige politikker og procedurer eller en anden intensitet i kontrollen skal anvendes, skal alle relevante forhold af væsentlig betydning for risikoprofilen af hver af beholdningerne og af de relevante securitiseringspositioner tages i betragtning, herunder størrelsen af positionerne, virkningen på instituttets kapitalgrundlag i en periode med stress og koncentrationen af risiko i en enkelt transaktion, hos en enkelt udsteder eller på en enkelt aktivklasse.
2. Institutterne skal sikre, at enhver væsentlig ændring, som øger risikoprofilen af securitiseringspositionerne i og uden for handelsbeholdningen, afspejles i en relevant ændring i procedurerne for rettidig omhu med hensyn til disse securitiseringspositioner. Til dette formål skal institutterne med udgangspunkt i deres formelle politikker og procedurer vedrørende positionerne i og uden for handelsbeholdningen fastlægge, hvilke omstændigheder der ville give anledning til kontrol af forpligtelserne vedrørende rettidig omhu.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

*Artikel 20***Positioner i korrelationshandelsporteføljen**

Artikel 406 i forordning (EU) nr. 575/2013 anses for at være overholdt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Securitiseringspositionerne holdes enten i korrelationshandelsporteføljen og er referenceinstrumenter som omtalt i artikel 338, stk. 1, litra b), i forordningen eller vil kunne henregnes til korrelationshandelsporteføljen.
- b) Instituttet overholder forordningens artikel 377 med hensyn til beregning af kapitalgrundlagskravet for dets korrelationshandelsportefølje.
- c) Instituttets metode til beregning af kapitalgrundlagskravet for dets korrelationshandelsportefølje medfører en bred og indgående forståelse for risikoprofilen af dets investeringer i securitiserede positioner.
- d) Instituttet har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for dets korrelationshandelsportefølje, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af dets investeringer i de tilsvarende securitiserede positioner med henblik på at analysere og registrere de relevante oplysninger, jf. artikel 406, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL V

KRAV TIL EKSPONERINGSLEVERENDE INSTITUTTER, ORGANISERENDE INSTITUTTER OG OPRINDELIGE LÅNGIVERE*Artikel 21***Politikker for långivning**

1. Det eksponeringsleverende eller organiserende instituts opfyldelse af forpligtelserne i artikel 408 i forordning (EU) nr. 575/2013 indebærer ikke, at låntagertyper og låneprodukter skal være de samme for securitiserede og ikke-securitiserede eksponeringer.
2. Såfremt det organiserende og eksponeringsleverende institut ikke har deltaget i det oprindelige udlån, som gav anledning til de eksponeringer, som skal securitiseres, eller ikke er aktive med hensyn til udlån af de specifikke typer af eksponeringer, som skal securitiseres, skal disse institutter indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på at vurdere, hvorvidt kriterierne anvendt ved långivning for disse eksponeringer er lige så velfunderede og veldefinerede som de kriterier, der anvendes for ikke-securitiserede eksponeringer.

*Artikel 22***Oplysninger vedrørende omfanget af tilsagnet om at tilbageholde en nettoøkonomisk interesse**

1. I henhold til artikel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal det tilbageholdende institut som minimum oplyse investorer om følgende forhold vedrørende omfanget af dets tilsagn om at tilbageholde en nettoøkonomisk interesse i securitisationen:
  - a) bekræftelse af identiteten af det tilbageholdende institut samt oplysning om, hvorvidt det tilbageholder som eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller oprindelig långiver
  - b) hvilken af mulighederne, jf. artikel 405, stk. 1, andet afsnit, litra a), b), c), d) eller e), i forordning (EU) nr. 575/2013 der har været anvendt i forbindelse med tilbageholdelsen af en nettoøkonomisk interesse
  - c) enhver ændring i muligheden, i henhold til hvilken kravet om tilbageholdelse opfyldes, jf. litra b) og artikel 10, stk. 1, litra d)
  - d) bekræftelse af omfanget af tilbageholdelse ved indgåelse og tilsagnet om løbende tilbageholdelse, hvilket alene skal omhandle fortsat opfyldelse af den oprindelige forpligtelse og ikke kræve oplysninger om aktuel nominal værdi eller markedsværdi eller om forringelser eller nedskrivninger af den tilbageholdte interesse.
2. Såfremt undtagelserne omhandlet i artikel 405, stk. 3 eller 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på en securitiseringstransaktion, skal et institut, der handler som eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller oprindelig långiver, give investorerne oplysninger om den gældende undtagelse.
3. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 og 2 skal dokumenteres behørigt og gøres offentligt tilgængelige, medmindre der er tale om bilaterale eller private transaktioner, hvor direkte udveksling af oplysninger betragtes som værende tilstrækkelig af parterne. Medtagelsen af en erklæring om tilbageholdelsesforpligtelsen i prospektet for de under securitiseringsprogrammet udstedte sikkerheder anses for en hensigtsmæssig fremgangsmåde til opfyldelse af kravet.

4. Oplysningerne skal endvidere bekræftes efter indgåelsen med den samme regelmæssighed som gælder for rapporteringen i forbindelse med transaktionen, dvs. mindst en gang årligt og i hvert af de følgende tilfælde:
- ved manglende opfyldelse af den i artikel 405, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede tilbageholdelsesforpligtelse
  - ved væsentlige ændringer i udviklingen af securitiseringspositionen eller i risikokarakteristikken ved securitiseringen eller de underliggende eksponeringer
  - ved manglende opfyldelse af de forpligtelser, som er indeholdt i dokumentationen vedrørende securitiseringen.

Artikel 23

Oplysninger om væsentlige og relevante data

- Eksponeringsleverende institutter, organisende institutter og oprindelige långivere skal sikre, at oplysninger om væsentlige og relevante data som omhandlet i artikel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 er let tilgængelige for investorerne uden for store administrative byrder.
- De relevante oplysninger omhandlet i artikel 409 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal afgives mindst en gang årligt og i følgende tilfælde:
  - hvis der er tale om væsentlige ændringer i udviklingen af securitiseringspositionen eller i risikokarakteristikken ved securitiseringen eller de underliggende eksponeringer
  - ved manglende opfyldelse af de forpligtelser, som er indeholdt i dokumentationen vedrørende securitiseringen
  - oplysningerne skal, for at kunne betragtes som væsentlige og relevante med hensyn til de enkelte underliggende eksponeringer, i almindelighed tilvejebringes for hvert enkelt lån. I visse situationer kan oplysninger imidlertid tilvejebringes i aggregeret form. Ved vurderingen af, hvorvidt tilvejebringelse af oplysninger i aggregeret form er tilstrækkelig, skal der bl.a. tages hensyn til granuleringen af den underliggende pulje samt til, hvorvidt forvaltningen af eksponeringerne i den pågældende pulje er baseret på puljen selv eller på de enkelte lån.
- Oplysningskravet er underlagt ethvert andet lovgivnings- eller reguleringsmæssigt krav gældende for det tilbageholdende institut.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Ikkrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand